

aan welk rapport „Trouw” o.a. het volgende ont-
leent:

„dat sedert begin 1946 vele postpakketten en kisten zijn aangekomen. De hulp geschiedt door „Netherlands War Relief Committee of Christian Reformed Church” en door „Netherlands Relief of New-Jersey”. Beide organisaties schreven ons dat de gezonden goederen mee bestemd waren voor de Vrijgem. Kerken. Dat reeds 700 kisten zijn aangekomen en nog 300 kisten bij de H.A.L. klaar staan en dat nog meer volgt.”

Tot zoover „Trouw”. Dit bericht heeft tot veel mis-
verstand aanleiding gegeven en is tevens oorzaak, dat
verschillende kerkeraden en daconieën zich tot ons
comité hebben gewend met de vraag waar hun aan-
deel is gebleven of blijft. Helaas is de toon in deze
brieven niet altijd even vriendelijk gesteld en geeft
er soms blijk van, dat men meent tekort gedaan
te zijn.

De juiste stand van zaken is, dat ons comité, het-
welk als zodanig zoowel in Amerika als bij Depu-
taten voor door Oorlogsschade etc. (synodaal ver-
band) bekend is, alleen van de indertijd
door Professor Schilder genoemde 134
kisten (naar aanleiding van een
door zijn eerwaarde ontvangen
brief van Ds Hiemenga publi-
ceerde hij deze in „De Reformatie”) haar
rechtmatig aandeel, zijnde 1 op 8, heeft ont-
vangen. Dit betekent, dat wij 14 kisten ontvingen van
het synodale comité. Deze 14 kisten, zoomede de in-
houd van 46 kisten en c.a. 200 postpakketten, welke
ons comité rechtstreeks van diverse kerken uit Ame-
rika heeft ontvangen, vormden een totaal gewicht van
c.a. 4000 K.G.

Deze goederen zijn door ons comité naar rato van
het zielental tot op heden verdeeld over c.a. 100 ker-
ken van ons verband, d.w.z. de kerken in de classes
Rotterdam, Schiedam, Den Haag, Gorinchem, Amster-
dam-Haarlem, Zaandam-Alkmaar, zoomede die van
Goos, Middelburg, Arnhem, Wezep, Kampen en Zwolle
met nog enkele andere. Hetgeen hier op neer komt
dat al deze kerken gemiddeld 40 K.G. hebben ont-
vangen, dus een druppel op een gloeiende plaat.

Naar aanleiding van bovenbedoeld stuk in „Trouw”
hebben wij ons opnieuw (reeds meerdere correspon-
dentie hadden wij hierover gevoerd) tot het Syno-
daal comité gewend, hetwelk ons voordien reeds had
medegedeeld, dat wij voor onze kerken in verband
met een nieuwe regeling in Amerika niets meer zouden
ontvangen, omdat naar het zeggen van den secretaris
van dit comité de nieuwe regeling inhield dat alle
goederen bestemd waren voor de synodale kerken,
behalve die goederen welke zij nog zouden ontvangen
door bemiddeling van Ds Hiemenga, en er via Ds
Hiemenga vrijwel niets meer kwam, om tot een op-
lossing in deze te komen. Tevens gaf ons aanleiding
ons opnieuw met het Synodale comité in briefwissel-
ing te treden, een schrijven van 12 October hetwelk
wij van Ds Hiemenga ontvingen, die ons mededeelde
dat volgens een nieuw getroffen regeling in Amerika,
hij de eenige is, die zich voortaan met het „Relief-
werk” zou belasten en derhalve alles over hem loopt.

Wij geven U echter de verzekering, dat wij deze
zaak niet laten rusten en alle pogingen in het werk
zullen stellen opdat deze aangelegenheid tot een ons
bevredigende oplossing is gekomen.

Ten slotte verzoeken wij alle kerkeraden en dacon-
nieën dringend, indien zij buiten ons om, hetzij
via het Synodale comité hetzij
rechtstreeks uit Amerika goe-
deren hebben ontvangen, ons hiervan
in kennis te stellen opdat wij kunnen overzien wat
wellicht buiten ons om is geschied en misschien
buiten ons weten van de 700 in „Trouw” genoemde
kisten ten goede is gekomen aan onze Vrijgemaakte
Kerken.

Namens het comité voor hulpverlening aan
de Geref. Kerken (onderh. Art. 31 K.O.) etc.,

J. TEEUW, Voorzitter.

H. v. d. WILDE, Secretaris.

Boschpolderplein 27a, Rotterdam-West.

WEER EEN „WAARDE BROEDER” ONWAARDIG VERKLAARD, CHRISTUS TE DIENEN.

Zoals ons blad verleden week nog kon melden, is
dr H. J. Jager van Voorthuizen geschorst. De noodige
medewerking is aan de (anders niet mondige?) ambts-
dragers Jesu Christi verleend door dr J. Ridderbos.
De tuchttoefening is J.J. Zondag¹⁾ niet officieel van
den kansel afgekondigd. Overigens was er wel iemand
te vinden, die de preekstoeltrappen heeft durven be-
stijgen „in de plaats” van den geschorste.

Het aantal der gevallen, waarin de dusgenaamde
„Gereformeerde Kerken” iemand het ambt van dienaar
van Jesus Christus onwaardig verklaren, welken in
geen enkele andere kerk dit overkomen zou, is weer
met één gestegen. De logica der feiten laat dr Ridder-
bos niet met rust. Hij moet of terug, of verder. Het
eerste kwam niet; derhalve komt, nu er weer eens
iemand is, die volheid wat waarachtig is, het tweede.
Heidhaftig is de gang der geloofshelden, die de kan-
kerplekken uit Christus' lichaam uitsnijden moeten,
ook nu niet. Ze hebben zelfs getracht, den heiligen

NA HET VONNIS.

Hoe vaak heeft mijn hart niet krampachtig
[gesmeekt:

„O God, neem ze weg, deze beulen die doden
de strijders voor 't recht en de angstige Joden,
Gij feilloze Rechter, die misdaden wreekt.”

Hoe fel was mijn haat voor de brallende taal,
verguld door de leugen der godloze woorden.
Hoe vuil was 't motief voor de duizenden

moorden,
hoe vuig de verrader in 's land's eresaal.

Hoe snood was hun aanslag op ieder die fier
zich tegen de duivelse moloch verzette,
en — God zij gedankt — 't verzetswapen wette
tot strijd tegen 't alles verslindende dier.

Hoe bitter werd vaak niet het onrecht gesmaakt,
bedreven in naam der waanzinnige leiders.

Hoe heb ik verlangd naar de komst der
[bevrijders

om God weer te zien als een Wreker, die waakt.

... ..
Hoe scherp klonk het vonnis in Neurenberg's

[zaal;
en wat zal ons bidden toch anders begenen:
O God, wil ten laatste de zondaars bekeren
tot U die verbrijzelt de harten van staal.

J. L. J.

oorlog des Heeren te ontgaan, door den thans on-
waardig verklaarden ambtsdrager „vacantie” aan te
bieden..... Hij was er niet voor te vinden, alzoo tot
rust te komen en en passant de schapen der kudde
over te laten aan de kwade herders.

Overigens is het geval leerzaam. Na het mooie
briefje van de Zwolsche vergadering, waarin ons de
„waarde-broedernaam” op een presenteerblaadje wordt
opgedrongen, alsof er nu eigenlijk heelemaal niets ge-
beurd is, komt deze nieuwe schande-daad opnieuw be-
wijzen, dat de banniers nog altijd hard als steen zijn —
tegenover wie hun menselijke bindingen verwerpt. In-
zooverre is het Voorthuizensche geval weer leerzaam.
De smaad, die aan Mr van den Bergh en aan Vonken-
berg is aangedaan, spreekt duidelijker dan al die zoete
epistels, die geen verantwoordelijkheid scheppen in
concretis.

K. S.

¹⁾ Dit artikel is geschreven op 29 Oct.

„SONNEVANCK”.

De Raad van de Gereformeerde Kerk te Ermelo
(onderh. art. 31) ontving van het Bestuur van de
Vereeniging tot Chr. Hulpbetoon aan T.B.C. lijders
„SONNEVANCK” te Harderwijk bericht, dat zij in
verband met het Interkerkelijk karakter dat hare ver-
eeniging draagt, ook aan predikanten van de Gerefor-
meerde Kerken (onderh. art. 31) van tijd tot tijd ge-
legenheid zal geven de Godsdiensamenkomsten in
genoemd sanatorium te leiden.

Zondag 27 October j.l. ging hier voor in den dienst
des Woords Ds K. D. Gerber Geref. Pred. te Mariën-
berg. (Bericht van den heer A. Gerber).

K. S.

ONZE ZIEKE MILITAIREN.

Telkens blijkt het weer, dat in de militaire hospi-
talen van Utrecht jongens verpleegd worden, die be-
hooren tot de Geref. Kerk (onderh. Art. 31).

Maar in die groote hospitalen worden duizenden
jongens verpleegd en is het onmogelijk op elke zaak
te vragen, wie tot onze kerk behoort, 't is van het
grootste belang dat deze zieke jongens worden bezocht
door den militair ouderling. Daarom doe ik een drin-
gend beroep op ouders en kerkeraden mij oogenblik-
kelijk op de hoogte te stellen van de namen van mili-
tair en die daar worden verpleegd, liefst met zaak-
nummer en verzoek ik andere kerkbladen dit bericht
te willen overnemen.

De ouderling v. d. Militairen,

T. A. DE JONG, Wielingenplein 34, Utrecht.

Wanneer andere ambtsdragers, die zich met de zorg
voor zieke militairen belast hebben, mij hun adressen
willen melden, kan ik ze opnemen in ons blad. K. S.

CHRISTELIJKE INRICHTINGEN VAN BARMHARTIGHEID.

De Kerkeraad van de Gereformeerde Kerk (onderh.
art. 31) verzond aan alle Kerken den volgende oproep!

„Het vraagstuk van de schreiende nood in onze
Christelijke Inrichtingen van Barmhartigheid blijft
veler aandacht bezig houden. U vraagt waarin deze
nood bestaat? Financieel? O, neen, want onze men-
schen weten wat geven is, financieel staan deze In-
richtingen er niet ongunstig voor. Neen, broeders het
is veel erger! Wegens gebrek aan Verpleegsters en
Verplegers moet men geregeld patienten afwijzen, die
zoo noodig geholpen moeten worden!”

Hier ligt een taak voor de broeders en zusters van
onze „Vrijgemaakte” Kerken om hun GELOOF in
PRAKTIJK te brengen, om zich te geven voor dit
schoone werk! De Heiland zegt: „Zoo wat gij aan één
van deze mijne minsten gedaan hebt, zoo hebt gij dat
Mij gedaan!”

De Raad der Gereformeerde Kerk (onderh. art. 31)
te ERMELO besloot daarom in haar vergadering van
23 Oct. '46, al onze Kerken op te wekken tot een daad-
werkelijke actie onder haar leden, om broeders en
zusters aan te sporen zich te geven voor dit prachtige
maar ook heerlijke werk der Barmhartigheid.

Er kunnen nog tal van leerling Verpleegsters en
Verplegers geplaatst worden in de inrichtingen van
Barmhartigheid, de Ziekenhuizen en Sanatoria zoo-
wel te ERMELO, te PUTTEN (Veluwe) als te HAR-
DERWIJK.

De financiële voorwaarden zijn den laatsten tijd be-
langrijk verbeterd en zooveel mogelijk aangepast aan
de tijdsomstandigheden.

Bovendien vinden zij hier een gezond en opgewekt
Kerkelijk leven en daarnaast open harten en huizen
van hun vrijgemaakte broeders en zusters te Ermelo,
Putten en Harderwijk.

Laten vele jeugdige broeders en zusters in de e.k.
weken solliciteeren, zij kunnen zich wenden tot den
Geneesh. Directeur van „Veldwijk” (verzorging van
Geesteszieken), den Geneesh. Directeur van 's Heeren-
loo-Lozenoord (verpleging van Zwakzinnige kinderen),
den Directeur van „groot Emaus” (opvoedingsge-
sticht voor licht achterlijke minderjarige), den Direc-
teur van „SONNEHEERDT” (blindeninstituut), den
Geneesh. Directeur van „SONNEVANCK” (Chr.
Hulpbetoon aan T.B.C. lijders) en tot de Directrice
van het Ziekenhuis „Salem” te Ermelo.

De Raad onzer Kerk is gaarne bereid sollicitanten
met raad en daad bij te staan en eventueel inlichtingen
te verstrekken.”

Namens den Raad der Gereformeerde Kerk

te ERMELO:

R. VERBEEK Praeses,
A. GERBER Scriba.

UIT HET POLITIEKE EN SOCIALE LEVEN

DE OPLOSSING.

Professor Schermerhorn, voorzitter van de Com-
missie-Generaal, sprak op 25 September j.l. te Bata-
via aan een lunch, aangeboden aan de vertegenwoor-
digers van de europeesche en republikeinsche pers.
Aan het persaveralg van den R.V.D. te Batavia ont-
leenen wij het volgende:

„Met het succes of de mislukking van deze taak
(Prof. Schermerhorn sprak over de „nationale taak”,
waarvoor de C.-G. was ingesteld, Red. Ref.) kunnen
de levens van duizenden gemoed zijn. Ik ben mij vol-
komen bewust van de draagwijdte mijner woorden,
indien ik u hiermede namens mijn collega's als mijn
meening te kennen geef, dat het gehele nederlandse
volk met spanning uitziet naar het oogenblik, waarop
mede door ons werk een einde wordt gemaakt aan het
hangende geschil.....

De taak van de C.-G. is om DE oplossing te vinden,
niet EEN oplossing, maar DE oplossing en dit zal
slechts DE oplossing zijn, indien deze alle betrokke-
nen bevredigt, zonder dat een ervan met redenen mag
gevoelen door de oplossing of de procedure in zijn
eet en waardigheid te kort te zijn gedaan.”

Na verklaard te hebben dat deze taak uitsluitend
met middelen, die in overeenstemming zijn met gezond
verstand, eerbijheid en met wat gewone menscheijk-
heid eischt, zal worden vervuld, ging Z. E. verder:

„Hoe wij ons voorstellen deze algemeene opmerkin-
gen langs practischen weg te bereiken, kan duidelijk
worden bij voldoende vordering van de voorbereidende
besprekingen. Het is onze bedoeling u daarvan, in
overleg met de delegatie van de republikeinsche rege-
ring, behoort op de hoogte te houden.”

Nu moet ons het volgende van het hart:

In de eerste plaats: DE oplossing kan alleen maar
zijn: neerslaan van de revolutie. DE oplossing wordt
nooit bereikt door onderhandelen met welke
republikeinsche delegatie ook. Want DEZE republiek
is een BLOEDrepubliek met laaghartige moordenaars
en met degenen, die van hun diensten gebruik hebben
gemaakt, rekent men af, zonder palabers. Een op-
lossing, welke DEZE republiek bevredigt, doet niet
alleen te kort aan de eer en waardigheid van het
nederlandse volk, maar van het menschedom.

Ten tweede: De Commissie-Generaal stelle een onder-
zoek in naar het aantal (tienduizenden!) onschuldige
slachtoffers, voornamelijk vrouwen en kinderen, die
NOG steeds verkommeren in de interneeringskampen
van „de repoebliek” en eische loslating van deze
mensen, opsporing en uitlevering van hen, die
schuldige zijn aan hun gevangenneming en verant-
woordelijk voor hun gevangenhouding en in-faurig
behandeling. Dat alles als EERSTE BEGIN van de
„nationale taak”!

Ten de
noemen
vrouwen
lang haa-
de indies
neerd was
smeekend
worden c
geroepen.
WAAR
die ver
binnen h
heeren o
Waar
mann, V
aan een
landsche
Versch
publieke
Elscht
loose on-
Tenslot
de recht
standigh
is nerge
volk) be
Maar...
hellemac
telden er
In die
voor wij
In die
onvoorwa
En op
Daar t
zelfde br
Hun g
vuurpele
ten, kind
de ouder
Hun s
Wie n
duidelijk
Wie w
ganda m
Opdat
worde, d
achter h
Opdat
handelen
En dan
Opnu
En dan
Dan n
maar het

GEF

OPWEI
IN DE

Daar
klaagd o
vrijgema
wat, zo
en schrij
Den n
zaak”.

Een d
In de po
dat zeer
om hem,
zijn dwa
brengen.

Dat w
scherpen
Overig
alle sche
prikkeid
En nu
ders ook

Men v
woorden

Maar
erger is
schuldige
scherpe

En nu,
beschuld
docratie

Nog n
Friesland
uit zich

Dat zo
nog erg
altijd va
Gods zij
te doen

Een a
telkens
zeggen: ,